¶ LIBER quorundam Canonum disciplinæ ecclesiæ Anglicanæ. Anno 1571.

3. De Episcopis.
5. De Decanis ecclesiarum.
8. De Archidiaconis.
9. De Cancellarijs.&c.
14 De Ædituis ecclesiarum.
19 De Concionatoribus.
20 De Residentia.
21 De Pluralitatibus.
21 De Ludimagistris.
22 De Patronis.&c.

¶ *Sequuntur in hoc libello certi quidam articuli de sacro ministerio, & procuratione ecclesiarum, in quos plenè consensum est in synodo à Domino Matthæo Archiepisc. Cantuar. & totius Angliæ Primate & Metropolitano, & reliquis omnibus eius Prouinciæ episcopis, partim personaliter præsentibus, partim procuratoria manu subscribentibus in synodo inchoata Londini in æde Diui Pauli, tertio die Aprilis. 1571.*

OMNES episcopi diligenter docebunt Euangelium, non tãtũ in ecclesijs cathedralibus quibus præsunt, sed etiam passim, per omnes ecclesias suę cuiusq; diœceseos, vbi maximè putabunt expedire.

Imprimis autem cohortabuntur populum ad lectionem, & auditionem sacrarum scripturarum: vtq; statis temporibus conueniant ad suas quisq; ecclesias, & diligenter auscultẽt sacris concionatoribus, vtq; submisse & audiant pias preces, quæ à ministro dicentur, & vna precentur ipsi & cœlestium mysteriorum, vt nunc in ecclesijs nostris authoritate, & iussu totius Regni legitimè, & piè procurantur, sint participes.

Episcopus quisq; antè Calendas Septembris proximas, aduocabit ad se omnes publicos concionato-

res, quicunq; erunt in sua cuiusq; diœcesi, & ab illis repetet facultates concionandi, quas habent authentico sigillo consignatus, easq; vel retinebit apud se, vel extinguet. Deinde, delectu illorum prudenter facto, quoscunq; ad illam tantam functionem, ætate, doctrina, iudicio, innocentia, modestia, grauitate, pares inuenerit, illis nouas facultates vltro dabit: ita tamen vt priùs subscribãt articulis christianæ religionis publicè in synodo approbatis, fidemq; dent, se velle tueri, & defendere doctrinam eam, quæ in illis continetur, vt consentientissimam veritati diuini verbi.

Episcopus etiam atq; etiam considerabit, quod genus hominum admittat in famulitium. Fit enim interdum, vbi hæc cautio & diligentia non adhibetur, vt homines impios & veræ religionis inimicos, & criminosos, & tota vita impuros, & sceleratos admittamus. Ex eo aduersarius facilè capiet maledicendi occasionem.

Episcoporum famuli in omni vestis genere, ita se modestè & compositè ornabunt, vt fratres suos, quos Paulus appellat domesticos fidei, non offendant.

Episcopus nemini posthac manum imponet, nisi instituto in bonis literis, vel in Academia, vel in inferiore aliqua schola: aut qui satis commodè intelligat latinam linguam, & probè versatus sit in sacris literis: nec nisi attigerit ætatem illam legitimam, quæ statutis & legibus est constituta: nec nisi cuius vita & innocentia grauium, & piorum hominum, & episcopo notorum fuerit testimonio commendata: nec si in agricultura, vel in vili aliquo & sedentario artificio fuerit educatus: nec nisi qui titulum (quem appellant) aliquem habeat, vt lit vnde vitam tueatur, si Dei permissu,

missu, vel in cæcitatem, vel in grauem corporis infirmitatem, vel in morbum diuturnum incidat: nec nisi qui intra ipsius diœcesim sacro ministerio functurus sit, nec vnquam nisi vbi sacrum aliquod ministerium in eadem diœcesi vacare contigerit. Neminem autẽ peregrinum, & ignotum vel ad sacerdotiorum prouẽtus, vel ad ecclesiasticum ministerium recipiet, nisi ab illo episcopo, è cuius diœcesi dissessit, literas commẽdatitias, quas appellant dimissorias, secum afferat.

Episcopus prębendarum, & beneficiorum suorum proximas, secũdas aut tertias aduocationes, quas vocant, nulli dabit. Sunt enim & à bonis moribus, & à christiana charitate alienæ: nec dimissiones fructuũ, aut redditũ cuiuscũq; rectorię, aut ecclesiastici beneficij quacunq; ratione in plurimos annos cõfirmabit.

Episcopus neminem, qui so otioso nomine lectorem vocet, & manus impositionem non acceperit in ecclesiæ ministerio, versari patietur.

Quiuis Archiepiscopus, & episcopus habebit domi suæ sacra Biblia in amplissimo volumine, vti nuperimè Londini excusa sunt, & plenam illam historiam quæ inscribitur *Monumenta Martyrum*, & alios quosdam similes libros ad religionem appositos. Locẽtur autem isti libri, vel in aula, vel in grandi cœnaculo, vt & ipsorum famulis, & aduenis vsui esse possint.

Decani Ecclesiarum Cathedralium.

Eosdem illos libros quos proximè diximus, Decanus quisque curabit emi, & locari in Ecclesia sua Cathedrali, eiusmodi in loco,

loco, vt à vicarijs & minoribus canonicis, & ministris ecclesiæ, & ab aduenis, & peregrinis cõmodè audiri, & legi possint.

Eosdem libros illos, Decanus & Primarius quisq; residentarius, quos appellant ecclesiæ dignitates, e-ment, suo quisq; famulitio, eósq; oportuno aliquo in loco, vel in aula, vel in cœnaculo locabunt.

Decanus & Prebendarij diligenter docebunt sacrũ Dei verbum, non tantũ in ecclesijs Cathedralibus, vbi viuunt, sed etiam in alijs Ecclesijs in eadem dioecesi, maximè verò in illis locis, vnde ipsis redditus annui, & stipendia suppeditantur. Quod nisi fecerint, pro Episcopi arbitrio puniantur.

Nullus nec Decanus, nec Archidiaconus, nec Residentarius, nec Præpositus, nec Custos, nec Præfectus alicuius Cellegij, aut ecclesiæ cathedralis, nec præses, nec rector, nec quisquam ex illo ordine, quocũq; nomine censeatur, vtetur posthac amictu illo quẽ appellant Graium Amicium, aut alia vlla veste simili superstitione contaminata. Sed in ecclesijs quisq; suis vtentur tantum linea illa veste, quæ adhuc regio mandato retinetur, & scholastica Epomide, quæ suo cuiusque scholastico gradui & loco conueniat.

Quiuis Decanus in singulos annos ad minimũ quater residebit in ecclesia sua Cathedrali, ibique singulis huiusmodi visibus mensẽ integrũ (si fieri potest) docẽdo verbũ Dei, & hospitalitatẽ seruãdo morã faciet, nisi fortè grauibus, & vrgentibus causis impedietur. Eas autem causas in singulas vices indicabit episcopo suo. Vbi autem venerit, vna cum Prebendarijs residentibus curabit, vt statuta illius ecclesiæ, nisi contraria sint (vt multa suos verbo Dei, & statuta huius

regni

regni quæcunq; sunt, quæ ecclesiasticũ ordinẽ attingunt, & sacræ Iniũctiones, vel à Regia Maiest. æditæ, vel ab episcopo in visitationibus illius ecclesię cathedralis impositæ, diligenter obseruentur. Pręterea Decanus & Residentarij quantum maximè possint dabunt operam, vt minores canonici, aut vicarij & ministri ecclesiæ, ne ignaui & inutiles vitam ducant in ocio, & illicitis lusibus se exerceant, adigantur ad studia scripturarum, vtq; illorum quisq; habeat nouum Testamentum, non tantum Latino sermone scriptũ, sed etiam Anglico.

Decanus & Residentarij curabunt, ne qua alia forma obseruetur in canendis aut dicendis sacris precibus, aut in administratione sacramentorum, pręterquam quæ proposita, & præscripta est in libro publicarum precum: nec vllum admittent peregrinum ad habendam sacram concionem ad populum, nisi ei, aut Regia Maiestas, aut Archiepiscopus illius Prouinciæ, aut illius diœceseos episcopus facultatem indulserit. Et si eiusmodi aliquis concionator, ita vel à Regia Maiestate, vel ab Archiepiscopo, vel ab Episcopo approbatus, publicabit ad populum pro concione doctrinam aliquam peregrinam, & impiã, & pugnantem, vel cum sacro Dei verbo, vel cum articulis religionis nostræ approbatis in Synodo, haud dubiè cum eodem verbo Dei consentientibus, vel cum libro publicarum precum, Decanus aut Residentarij primo quoq; tempore indicabunt id episcopo literis suis, & eorum aliquot qui concionantem audiuerunt manu consignatis, vt ille statuat quod videbitur.

QViuis Archidiaconus habebit domi suæ, & alios libros, & nominatim eos, qui inscribuntur *Monumenta Martyrum.*

Archidiaconus qui vel iure communi, vel præscriptione habet potestatem visitandi, semel in singulos annos in persona sua, visitabit Prouinciam susuam: neq; quenquam sibi substituet officialem, nisi qui in Academia fuerit educatus, & iuri ciuili operã dederit, & annum ætatis vicesimum quartum compleuerit, & non solum doctrina, sed etiam grauitate, & modestia par sit, obeundo illi muneri.

Archidiaconi, & illorum substituti, quos appellant officiales, in visitationibus suis vocabunt clerum ad rationem, quantum quisq; promouerit in studio scripturarum, & quicunq; ex illo ordine magisterium artium in Academiis nõ attigerint, illis proponent partem aliquam noui Testamenti memoriter ediscendã, eosq; in proxima synodo ad repetitionem adigent, & contumaces, & negligentes Episcopo indicabunt.

Peracta visitatione Archidiaconus significabit episcopo, quos inuenerit in quoque decanatu, ea doctrina, & iudicio præditos, vt digni sint qui pro concione doceant populum, & præsint aliis. Ex illis episcopus potest delectum facere, quos velit esse Decanos rurales.

Archidiaconi in omnes delinquentes seuerè, & grauiter animaduertent, neque conniuebunt ad vitia, aut quemq; quem constat offendisse, impunè abire patientur.

Archidiaconi curabunt, vt forensium suorum actorum memoriæ fideliter & tutò conseruentur, & semel

mel in singulos annos adferent ad Episcopum suum originalia exemplaria omnia Testamentorum, quæ coram ipsis anno superiori probata fuerint, vt ea in episcopi registro asseruentur, copias autem illorum testamentorum ad vsum suum ipsi sibi describent, si velint.

Cancellarii. Commissarii. Officiales.

QVuis Cancellarius, Commissarius, & Officialis erit institut⁹ in legibus ecclesiasticis & ciuilib⁹, qui annum ætatis viscsimum sextũ attigerit, & in scholis doctrinę nomine gradum aliquem susceperit, & in forensibus causis mediocriter versat⁹ fuerit, de cuius vita & morib⁹ nullus sinister sermo audiatur. Adhęc quiuis horũ, aut erit in sacro ministerio, aut si non erit, tamẽ animo toto & feruenti zelo erga religionẽ feretur, idq; apertè & ingenuè præ se feret: & antequã in functionem ingrediatur, sacramento se obstringet, de authoritate & primatu Principis, atque etiam subscribet articulis de religione in synodo episcoporum approbatis.

Nullus horum, nec Cancellarius, nec Commissarius, nec Officialis in cognitione causarum procedet vsq; ad ferendam sentẽtiam excommunicationis, nisi tantùm in causis instantiarum. In correctionis negotijs, alia quidem facient omnia, quæ de iure possint, & solent fieri.

Excommunicationis autem sententiam deferent tantùm ad Episcopum: eamq; aut ipse per se pronun-

ciabit, aut graui alicui viro in ſacro miniſterio conſtituto, pronunciandum committet. Poſtquam autem ſententiam tulerit, addet inſuper commonendi populi, & terroris cauſa, formulam illam verborum, quæ poſtea ſuo loco ſubijcietur: atque etiam aliam formulam ſimilem, quæ ſeruanda ſit in denuncianda ad populum excommunicatione, curabit deſcribi, & mitti ad ſingulos Eccleſiarum præfectos, vt habeant quo vtantur, ſi vſus poſtulet. Commutationem autem iniunctæ pœnitentiæ, nec Cancellarius faciet, nec Archidiaconus, nec Officialis, nec Commiſſarius. Ea poteſtas multis grauibus de cauſis Epiſcopo ſoli reſeruabitur, aut ſi quem alium, Epiſcopus ad eũ vſum ſpeciali mandato deſignabit.

Eccleſiaſticus Iudex cuiuſcunque loci aut ordinis, neminem excommunicatum abſoluet domi ſuæ, aut alioqui in priuatis ædibus: ſed tantum publicè, & pro tribunali.

Cancellarij, Officiales, Commiſſarij, omnem adhibebunt diligentiam, vt cæteri omnes qui ipſorum iuriſdictioni ſubijciuntur, officium faciant. Imprimis verò vt Rectores, Vicarij, & Miniſtri Eccleſiarum, ſtudioſè verſentur in ſacris literis, & ſibi libros ordini & profeſſioni ſuæ congruentes, comparent, vt quicunque ad Magiſterium Artium non acceſſerit, emat ſibi duos libros noui Teſtamenti alterum Latinè tranſlatum, alterum Anglicè, vt illorum quiſq; memoritèr ediſcat ea pẽſa Scripturarum, quæ illi vel ab Eccleſiaſtico Iudice ordinario, vel ab alio cuius fidem & induſtriam, Epiſcopus eligere maluerit, fuerit impoſita: vt obſeruẽt ordines & ritus deſcriptos in libro Publicarum precum, tam in legendis

gendis sacris Scripturis, & precibus dicendis, quàm etiam in administratione Sacramentorum, vt neuè detrahant aliquid, neuè addant, neuè de materia, neuè de forma: vt honestè se gerant, & in graui vestitu, in libello admonitionum proposito, modestè & decenter ambulent: vtq; si familiam habeant, & vxores non habeant, mulierem aliam domi suæ ne alant, nisi aut matrem, aut sororem, aut neptem ex fratre aut sorore: quòd si cœlibes viuant, & vxores non habeant, in taberna aut caupona cibum ne capiant, sed honesta aliqua in domo in eadem parochia, vbi sine suspitione possint viuere: vt ne ludant aleam, neuè chartis, aut alijs improbatis lusibus se exerceant: vt arcu tantum vtantur & sagittis, idque animi causa, vt modestè, & in tempore, ne vel ab officio faciendo, vel à sacrarum Scripturarum studijs auferantur.

Videbunt etiam ne Rector, Vicarius, aut Parochus vspiam inseruiat, vel in capella, vel in oratorio, aut publicas preces dicat, in cuiusq; priuatis ædibus, nisi Episcopus illi autographo suo, & manus suæ subscriptione eius rei potestatem fecerit: Neuè Rector aut Vicarius, aut Parochus inseruiat plusq; vni Ecclesiæ, aut Capellæ vno die.

Quiuis Minister Ecclesiæ, antequàm in sacram functionem ingrediatur, subscribet omnibus Articulis de Religione Christiana, in quos consensum est in Synodo: & publicè ad populum, vbicunq; Episcopus iusserit, patefaciet cõscientiam suam quid de illis Articulis, & vniuersa doctrina sentiat. Semel autem receptus in sacrum ministerium, ab eo ministerium non discedet, nec se aut vestitu, aut habitu, aut

in vlla vitæ parte geret pro Laïco.

Quiuis Rector Eccleſiæ, Vicarius, aut Parochus, quotannis ante viſeſimum diem a Paſchate, exhibebit Epiſcopo, eiuſuè Cancellario aut Cõmiſſario, nomina & cognomina Parochianorum ſuorum, tã marium quàm fœminarum (eorum inquam) qui cũ exegerint annum ætatis ſuæ decimum quartum, tamen ad ſacroſanctam Communionem (vti ſtatutis & legibus eccleſiaſticis huius regni tenentur) non acceſſerint, quiq; ſubire examen eccleſiaſtici miniſtri de ediſcendo Catechiſmo, & articulis Chriſtianæ religionis detractauerint: quiq; Parentes, aut Domini, liberos aut famulos ſuos ad audiendum diſcendumquè eundem illum Catechiſmum conſtitutis temporibus ad eccleſiam mittere contempſerint. Neminem autem patientur de ſacro lauacro infantem ſuſcipere, niſi qui ad menſam dominicam acceſſerit, & ſanctorum miſteriorum particeps fuerit: ad miſteriorum autem Communionem neminẽ admittet, qui Catechiſmum, & articulos fidei non didicerit.

Omnibus dominicis, & feſtis diebus, Rectores, Vicarij, & Parochi ita maturè & conuenienter captato tempore venient ad eccleſias, vt parochiani confectis rebus ſuis, cum liberis & famulis poſſint eòdem occurrere. Ibi vero reuerentèr (vti par eſt) & piè peragẽt ſacrum miſterium, ita clarè, apertè, diſtinctè, vt populus audire, & intelligere poſsit quid dicatur, & ex eo conſolationem, & fructum capere. Eandem pietatem & reuerentiam in ſacroſanctis etiam miſterijs retinebunt, modo ne ad ſuperſtitionem, aut adorationem, aut idolatricum cultum vergant. Quòd ſi tempore ſacræ Communionis nulla erit concio de ſcripto & e

pul-

pulpito pronunciabunt vnam aliquam, aut aliam ex illis homilijs, quas iam antea publicauimus in illum vſum. Interim cohortabuntur populum, vt diligenter veniant ad eccleſias, vt quæ legantur, quæq; dicãtur attentè audiant, vtq; ſe toto illo tempore reuerentèr, & modeſtè gerant. Et ne piorum animi, infolentia & irreligioſa leuitate offendantur, curabunt ne iuuenes, præſertim ruſtici, quorum ingenia procliuiora ferè ſunt ad neglectum pietatis, & nequitiam: neuè pulſent cãpanas, neuè per templũ obambulẽt, neuè inter ſe otioſè colloquantur, neuè aut riſu, aut ſtrepitu, aut ſcurrilibus ineptijs, vel miniſtrum impediãt, vel offendant populum.

Admonebunt populum, vt frequentiùs accedant ad ſacram communionem, vtq; iam antea tota mente (vti par eſt) ſeſe præparent. Et vt omnes intelligãt quid debeant Deo optimo maximo, quid Principi, quem colere ac venerari debẽt vt vicarium Dei: quid legib': quid magiſtratibus: quid fratribus ſuis: quid populo Dei, omnibus dominicis & feſtis diebus ſtatim a meridie præſto erunt in templis, ibiq; minimùm ad duas horas legent, & docebunt Catechiſmum, & in eo inſtituent omnes ſuos omnium ætatum, atque ordinũ, non tantum puellas aut pueros, ſed etiam ſi opus erit grandiores. Imprimis verò admonebunt adoleſcẽtes & iuuenes, non tantum mares, ſed etiam fœminas, cautum eſſe legibus, ne quis illorum vel accedat ad ſacram Communionem, vel contrahat nuptias, vel infantem è ſacro fonte ſuſcipiat, niſi anteà didicerit rudimenta religionis Chriſtianæ, & poſsit ad omnes partes Catechiſmi cõuenientèr, & dextrè reſpondere.

Quod ſi Rectores, Vicarij, Parochi, vel concionari

non poſsint, vel facultatem concionandi ab Epiſcopo non acceperint, tamen docebunt pueros prima elementa legere, ſcribere, noſcere officium ſuum, quid debeant Deo, quid parentibus, quidq; alijs: & ſi quos ex illis viderint ea eſſe indole, vt poſſint inſtitutione, atq; cultu ad literarum cognitionem peruenire, hortabuntur parentes, vt eos deducant ad ſcholam, vt imbuti bonis diſciplinis poſſint aliquando idonei eſſe ad ſacrum Dei optimi maximi Miniſteriũ, quos autem hebetiores, & ingenio à literis alienore eſſe ſenſerint, vt eos curent, vel ad alias artes, vel etiam ad opus ruſticum ablegari.

Admonebunt etiam Parochianos ſuos magnis & grauibus de cauſis, conſtitutum eſſe in Synodo à Reuerendiſſimo Patre, Domino Mathæo Archiepiſcopo Cantuar. & alijs Epiſcopis, ne liberi contrahant Matrimonium ſine conſenſu parentum, neue inuenis contrahendi poteſtatem habeat, ante annum ætatis ſuæ decimum ſextum, neue Puella ante decimum quartum.

Æditui Eccleſiarum, & alij ſelecti viri.

Æditui pro conſuetudine ſuę quiq; Parochiæ, Parochianorũ ſuorum, & Eccleſiaſticis ſui miniſtri ſuffragijs, eligẽtur: alioqui æditui non erũt: nec amplius quam vnũ annum durabũt in illo munere, niſi fortè iterum eligantur. Omnes autẽ Æditui ſemel in ſingulos annos reddent iuſtam rationem earũ pecuniarũ, quæ in ſuas manus peruenerunt: atq; etiã indicabunt particulatim quos ſump-

sumptus fecerint in sarta tecta, & vsum Ecclesiæ. Postremò verò discedentes ab officio, quicquid pecuniarũ, aliarumq; Ecclesiasticarũ rerũ supererit, & in ipsorum erit potestate, id omne bona fide tradent Parochianis, vt ab illis rursus tradi possit proximis ædituis.

Æditui curabunt vt Ecclesiæ, plumbo, regula materia, vitro, diligẽter & probè reficiantur, ne vel minister, vel populus, aut in sacro ministerio & cultu Dei, aut in cœlestium misteriorum tractatione, aut in habenda & audienda communione, cœli iniurijs quatiatur. Imprimis autem operam dabũt, vt in omni Ecclesiastico conuentu pax quàm maxime conseruetur & in omnibus Episcoporum atq; Archidiaconorum visitationibus, fideliter & nominatim detegent, atq; indicabũt eos omnes qui sese in Ecclesia immodestè gesserint, quiq; vel intempestiua pulsatione campanarum, vel ambulationibus, vel colloquio & strepitu, ministrum aut concionatorem impediuerint.

Æditui curabunt vt ædes sacræ, mundè & sanctè conseruentur, ne cuiquam vel puluere, vel ramentis, vel sordibus, moueant nauseam. Curabunt etiam vt sacra Biblia sint in singulis Ecclesijs in amplissimo volumine (si commodè fieri possit) qualia nunc nupèr Londini excusa sunt, vt liber publicarum precum, vt sacræ homiliæ, vtq; homiliæ, quæ nupèr scriptæ sunt contra rebellionem, sint in singulis Ecclesijs. Hos libros quam maximè integros & mundos esse conuenit: Laceros autem aut sordidos nullo modo, ne populo fastidium, & contemptum pariant. Curabunt mensam ex asseribus cõpositè iunctã, quæ administrationi sacrosanctæ communionis inseruiat: & mũdum tapetem, qui illam contegat: & sugge-

stum commodum, vnde cœlestis doctrina publicetur. Curabunt insuper vt omnia illa solaria, in quibus cruces ligneæ aliquando prostabant, & aliæ reliquiæ superstitionis prorsus è medio auferãtur, vtq; templorũ parietes noua fidelia inducantur & lectissimis sanctarum scripturarum sententiis illustrẽtur. Vt illarũ lectione & admonitu, populus possit ad pietatem cõmoueri. Postremo curabũt vt in singulis ecclesijs sit sacer fons, non peluis, in quo baptismus ministretur, isq; vt decenter & mundè conseruetur.

Admonebunt etiam Caupones, & Tabernarios, qui vendunt edulia, ne quem in cauponam, aut tabernam suam recipiant toto illo tempore, quo aut habebitur concio, aut sacrum ministeriũ peragetur. Quòd si quis per contemptum, & contumaciam contra fecerit, & illum ipsum, & eos quos ad se receperit, nominatim in proxima visitatione indicabunt. Si quis vel aperto adulterio, vel stupro, vel incœstu, vel ebrietate, vel iurandi consuetudine, vel lenocinio, vel vsura, vel alia demum quacunque impuritate vitæ, & nequitia, fratres offenderit, illos æditui amicè, & fraternè admonebunt, vt resipiscant. Quod nisi fecerint, indicabunt eos nominatim vel rectori, vel vicario, vel parocho, vt ab illis asperiùs, & vehementiùs admoneantur, & si pertexerint, tantisper dum redeant ad sanitatem, à sacra communione arceantur. Vtq; omnes qui incontinenter, & laxè viuunt, promeritis suis legũ severitate castigentur. Ijdem æditui eosdem illos adulteros, fornicarios, incœstos, ebriosos, iuratores, lenones, vsurarios in Episcoporum & Archidiaconorum visitationibus patefacient.

Æditui conuiuia, sympolia, cœnas, & inuitationes publicas.

publicas in templis celebrari non patientur:nec campanas ſuperſtitioſè pulſari, vel in vigilia animarum, vel poſtridie omnium ſanctorum,qui dies non ita pridem genijs mortuorũ ſacer erat, nec omnino vnquã, vbi pulſandi cõſuetudo ad ſuperſtitionẽ videbitur inclinare.Illis autem tantũ temporibus pulſari permittent, quæ in libello admonitionum deſcripta ſunt, & ad eundem tantum vſum,eodemq; tantummodo.

Nundinas,& mercatus publicos celebrare,& ſontes ſententia iudicis condẽnatos, neci dedere, & ſupplicio afficere diebus dominicis non licebit.

Non patientur vt quiſquã ex circũforaneis iſtis tenuibus,& ſordidis mercatoribus,qui aciculas & ligulas,& crepũdia,& res viles & minutas circũferunt,ac diſtrahunt,quos pedarios, aut Pedularios appellant, proponãt merces ſuas vel in cœmiterijs, vel in porticib⁹ eccleſiarũ,aut vſpiam alibi dieb⁹ feſtis,aut dominicis, interim dũ peragitur pars aliqua ſacri miniſterij,aut habetur ſacra concio:nec vt mendici,aut errones, quibus nulla eſt certa ſedes, toto illo ſacrorũ aut cõcionũ tẽpore,hæreant in cœmiterio, vel in portecu ſed mandabunt,vt aut ingrediantur,aut diſcedant.

Obſeruabunt etiam ãtque inquirent diligenter ecqui ex Parochianis,temporibus lege conſtitutis, aut non veniant ad Eccleſias, aut tardius & negligentius veniãt.Quoſq; inuenerint deliquiſſe, in eos ex legum præſcripto animaduertent. Obſeruabunt etiam, ecquid omnes ac ſinguli Parochiani toties accedãt ad ſacram Communionẽ in ſingulos annos, quoties leges & ſtatuta iubent ecqui etiam peregrini ãtque aduenæ ex alijs Parochijs, frequentius & vſitatius veniant ad Eccleſiã ſuam,illoſq; Parocho ſuo indicabunt,

ne illos fortè recipiat ad sacram Communionẽ inter alios, sed ad suos potiùs parochos reijciat.

Nullum nec rectorem, nec vicarium recipient ad ministerium Ecclesiæ suæ, nisi quem Episcopus institutione sua approbauerit, & in possessionem illius ecclesiæ mandato suo miserit. Nec parochũ recipiẽt nisi literis & sigillo Episcopi, nominatim illi ecclesię cõmendatũ. Quòd si Rector, Vicarius, aut Parochus aliter se gerat in ministerio suo obeũdo, aut quòd malè & obscurè, & cõfusè legat, aut quòd solutiùs, & laxiùs viuat, quàm hominem par sit eius ordinis, & ex ea re grauis offensio suscipietur: Æditui eum maturè deferent ad episcopum, vt quàm primũ animaduersio aliqua, & vitij emendatio consequatur.

Vtq; Episcopus intelligat, quæ conciones habitæ fuerint in singulis ecclesijs suæ diœceseos: Æditui curabunt, vt nomina omniũ Concionatorũ qui ad se alicundè venerint, annotentur in libello quẽ habebunt paratum in eam vsum, vtq; in eodem libello cõcionator quisq; subscribat nomen suum, & diẽ quo habuerit concionẽ, & eius Episcopi nomen à quo acceperit concionandi potestatem.

Postremo Æditui diligenter obseruari curabũt ea omnia, quæ ad ipsorum officia pertinebunt, quæquè Regijs iniunctionibus, & in libello admonitionum continẽtur, quæquè vel ab Archiepiscopo, vel ab episcopo in suis cuiusq; visitationibus ad vsum ecclesiarum proponentur. Quòd si quis eos vel iurgijs petulantèr insectetur, vel etiam in ius trahat, quòd officium fecerint, & errãtes detexerint, id quoq; indicabũt episcopo, vt eius opera, & studio faciliùs à molestia liberentur.

Conci-

Concionatores.

NEmo nisi ab episcopo permissus in parochia sua publicè prędicabit, nec posthac audebit conciõari extra ministeriũ, & ecclesiam suam, nisi potestatem ita concionãdi acceperit, vel à Regia Maiestate per omnes regni partes, vel ab archiepiscopo per prouinciã, vel ab episcopo per diœcesim. Nulla autẽ potestas cõcionandi firma erit in posterũ, aut authoritatẽ aliquã obtinebit, nisi tantũ quæ impetrata fuerit post vltimũ diẽ Aprilis, qui fuit in an. 1571. Concionatores modestè & sobriè in omni vitæ parte sese gerent.

Imprimis vero videbunt, ne quid vnquam doceãt pro concione, quod a populo religiosè teneri & credi velint, nisi quod consentaneũ sit doctrinæ veteris aut noui testamenti, quodq; ex illa ipsa doctrina catholici patres, & veteres episcopi collegerint. Et quoniã articuli illi religionis christianæ in quos consensũ est ab episcopis in legitima & sancta synodo, iussu atq; authoritate sereniss. principis Elizabethæ conuocata, & celebrata, haud dubiè collecti sunt ex sacris libris veteris & noui testamenti, & cum cœlesti doctrina, quæ in illis continetur, per omnia congruũt, quoniã etiam liber publicarum precum, & liber de inauguratione Archiepiscoporum, episoporum, Præsbiterorũ, & diaconorum, nihil continẽt ab illa ipsa doctrina alienũ, quicunque mittentur ad docendum populum, illorũ articulorum authoritatem & fidem, non tantum concionibus suis, sed etiam subscriptione confirmabunt. Qui secùs fecerit, & contraria doctrina populum turbauerit, excommunicabitur.

Inter

Inter concionandum vtentur veſte quam maximè modeſta,& graui,quæ deceat,átque ornet miniſtrũ Dei, qualiſque in libello admonitionũ deſcripta eſt. Nec pecuniam pro concione,aut mercedem vllã exigent: ſed victu tantum & ſimplici apparatu,& vnius noctis hoſpitio contenti erunt.

Vanas & aniles opiniones, & hæreſes, & errores Pontificios, a doctrina, & fide Chriſti abhorrentes, non docebunt: nec omninò quicquam,quo imperita multitudo, vel ad nouitatis ſtudium, vel ad contentionem inflammetur. Semper autem proponent ea, quæ ad ædificationem faciant, & auditores Chriſtiana concordia,& charitate concilient.

Reſidentia.

ABſentia Paſtoris à dominico grege,& ſecura illa negligentia, quam videmus in multis,& deſtitutio miniſterij, eſt res & in ſe fœda, & odioſa in vulgus, & pernitioſa Eccleſiæ Dei. Itaq; hortamur omnes Paſtores Eccleſiarũ in Domino Ieſu,vt quàm primùm redeant ad Parochias quiq; ſuas, & diligenter doceant Euangelium, & pro fructuum ſuorum ratione alant familiam, & hoſpilitate iuuent paupetes, ibiq; verſentur in ſingulos annos, non minùs quam ſexaginta dies.

Pluralitas.

NOn licebit cuiquam cuiuſcunq; ſit gradus, aut ordinis, pluſquam duo Eccleſiaſtica beneficia obtinere eodem tempore. Neq; cuiquam

quam omninò licebit obtinere duo beneficia, ſi pluſquàm viginti ſex milliariis diſtincta ſint.

Ludimagiſtri.

NOn licebit cuiquam docere literas, & inſtituere pueros, nec publicè in ſchola, nec priuatim in cuiuſquam ædibus, niſi quem epiſcop⁹ eius diœceſeos approbauerit, cuìq; ſub authẽtico ſigillo ſuo docendi poteſtatẽ fecerit. Hoc autem loco primariã nobilitatẽ honoris cauſa excipim⁹ Epiſcopus autẽ nullũ Ludimagiſtrũ approbabit, nec illo munere dignũ cẽſebit, niſi quẽ ſuo iudicio doctũ, & illo loco dignũ inuenerit, quèmq; de vita & moribus, & in primis de religione viderit piorum hominũ teſtimonio commendari.

Ludimagiſtri nullam docebunt grammaticam, niſi eam quam ſolam Regia Maieſtas per omne regnũ in omnibus ſcholis legi mandauit: nec aliũ latinum Catechiſmum quàm qui æditus eſt Anno. 1570. quem etiam Anglicè redditum, pueros, qui Latinè neſciunt, doceri volumus.

Alios autem libros docebunt, vnde Latini Græcique ſermonis copia & puritas addiſci poſſit, & eos in primis, qui ad notitiã Chriſti, & pietatem faciant. Semel autẽ in ſingulos annos indicabũt epiſcopo, quos habeãt ex omni numero lectiſſimos, qui ea ſint indole, eòq; profectu in literis vt ſpes ſit, vel ad functionẽ politicam, vel ad ſacrum miniſteriũ fore accõmodos, Hac ſpe parẽtes inducti, eos libentiùs alent ad literas.

Imprimis verò ita instituent, & formabunt linguas puerorum, vt apertè, clarè, distinctéq; pronuncient. Et quoties habebitur sacra concio, eos vel emittent, vel deducent ad templum, vt statim à teneris incipiant eruditi ad pietatem, neuè negligenter audierint: vbi redierint ad scholam, vocabunt singulos ad examen quid ex illa concione didicerint: quoq; magis puerilis animi ad vertutem & industriam excitentur, otiosos & ignauos reprehendent, attentos & diligentes collaudabunt.

Patroni & Proprietrrij.

EPiscopus grauitèr & studioſè cohortabitur Patronos beneficiorum, vt cogitent necessitates ecclesiæ, & ante oculos habeant vltimũ illum diem, & iudicium, & tribunal Dei. Itaq; vt neminem promoueãt ad munus ecclesiasticum, nisi qui doctrina, iudicio, pietate, probitate vitæ, & innocentia possit onus tam graue sustinere, vt nihil in ea re nisi integrè incorruptè & sincerè faciant. Se enim vsurũ omnibus honestis & legitimis rationibus, vt verum possit inueniri. Quod si vel in ipsa præsentatione, vel etiam postea senserit corruptelam vllam, aut simoniacum commertium, quocunq; modo, quantumuis obscurè, vel directè, vel indirectè, vel per ipsum, vel per alios interceſſisse, vt ad ipsum vel pecunia, vel pretium, vel commoditas aliqua, vel pars aliqua fructuũ perueniret, velle se facti nequitiam, & simoniam publicare & palam facere, non tantum in Cathedrali ecclesia, sed etiam alibi, ad illius probrum, & dedicus sempiternũ: & præsbiterũ quem ita nequitèr præsentauerit,

tauerit, non tantum à sacerdotio, in quod mala fide ingressus sit, sed etiam ab omni ministerio, & a tota diœcesi remouere.

Domina Regina humiliter & submisse roganda est, vt ratio aliqua ipsius permissu & iussu ineatur, vt in ecclesijs, quæ ad illam proprietario iure peruenerunt, Cancelli quàm primũ reficiantur, vt annuum stipendium peragendo sacra ministerio, constituatur. Nunc enim multis in locis, & Cancelli fœdum in modum corruerunt, & ministerium ecclesiæ propter stipendij vilitatem destituitur.

Episcopus curabit vt iustum Inuentarium, quod q; vocant terrarium, omnium agrorum, pratorum, hortorum, pomariorum, quæ ad Rectoriam aliquam, aut Vicariam pertinent, ex proborũ hominum inspectione sumatur, & in archia sua referatur, ad rei memoriam sempiternam.

Episcopus non patietur Procuratorẽ alicuius beneficij vllam habere potestatẽ in ministrũ Dei, vt eum vel admittat, vel reijciat: Neq; minister minùs a quoq; accipiet nomine stipendij, quàm decem libras.

Omnia matrimonia, quæ vspiam contracta sunt intra grad' cognationis, aut affinitatis prohibitos in 18. Leuitici, authoritate Episcopi dissoluentur: maximè verò, si quis, priore vxore dimortua, eius fororem vxorem duxerit: hic enim gradus cõmuni doctorũ virorũ consensu, & iudicio putatur in Leuitico prohiberi.

Non licebit cuiq; matrimonium contrahere inter illos gradus, qui in tabula à reuerendissimo patre Domino Archiepiscopo Cantuariensi, in eũ vsum scripta & publicata, prohibentur.

Forma sententiæ excommunicationis.

Fratres, quoniam quicunq; profitemur nomen Christi Iesu, sumus omnes membra eiusdem corporis, & par est vt vnum membrum alterius membri, sensu, & dolore afficiatur: pro officij mei ratione, significo vobis, A. B. publicè accusatum esse de adulterio, in quo, fama est, eum vixisse nequiter, & turpiter, cum ipsius dedecore, & infamia, & graui offensione Ecclesiæ Dei: & ea causa, vt insignis illa turpitudo supplicio aliquo afficeretur, ad Episcopi tribunal, vocatum esse. Et quoniam prædictus, A. B. conscientia nequitiæ suæ, ad diem legitimè dictum comparere contempsit, & se iustitiæ contumaciter subduxit, & alios exemplo suo ad similem contumaciam animauit, idcirco hoc etiam vos insuper admonitos volo, Episcopum nostrum, nomine, atq; authoritate Dei optimi maximi excommunicasse illum ab omni societate Ecclesiæ Dei, & tanquam membrum emortuum amputasse à Christi corpore. Hoc ille in statu versatur hoc tempore, & in tanto discrimine animæ suæ. Diuus Paulus admonitus instinctu diuini spiritus, iubet vt talium hominum societatem, & contuberniæ fugiamus, ne participes simus eiusdem sceleris. Tamen, vt Christiana charitas nos monet, quoniam ipse pro se orare non vult, nec periculum suum intelligit, oremus Deum omnes eius nomine, vt aliquando agnoscat miseriam, & fœditatem vitæ suæ, & agat pœnitentiam, & conuertatur ad Deum. Deus enim noster est misericors, & potest lapsos etiam à morte reuocare.